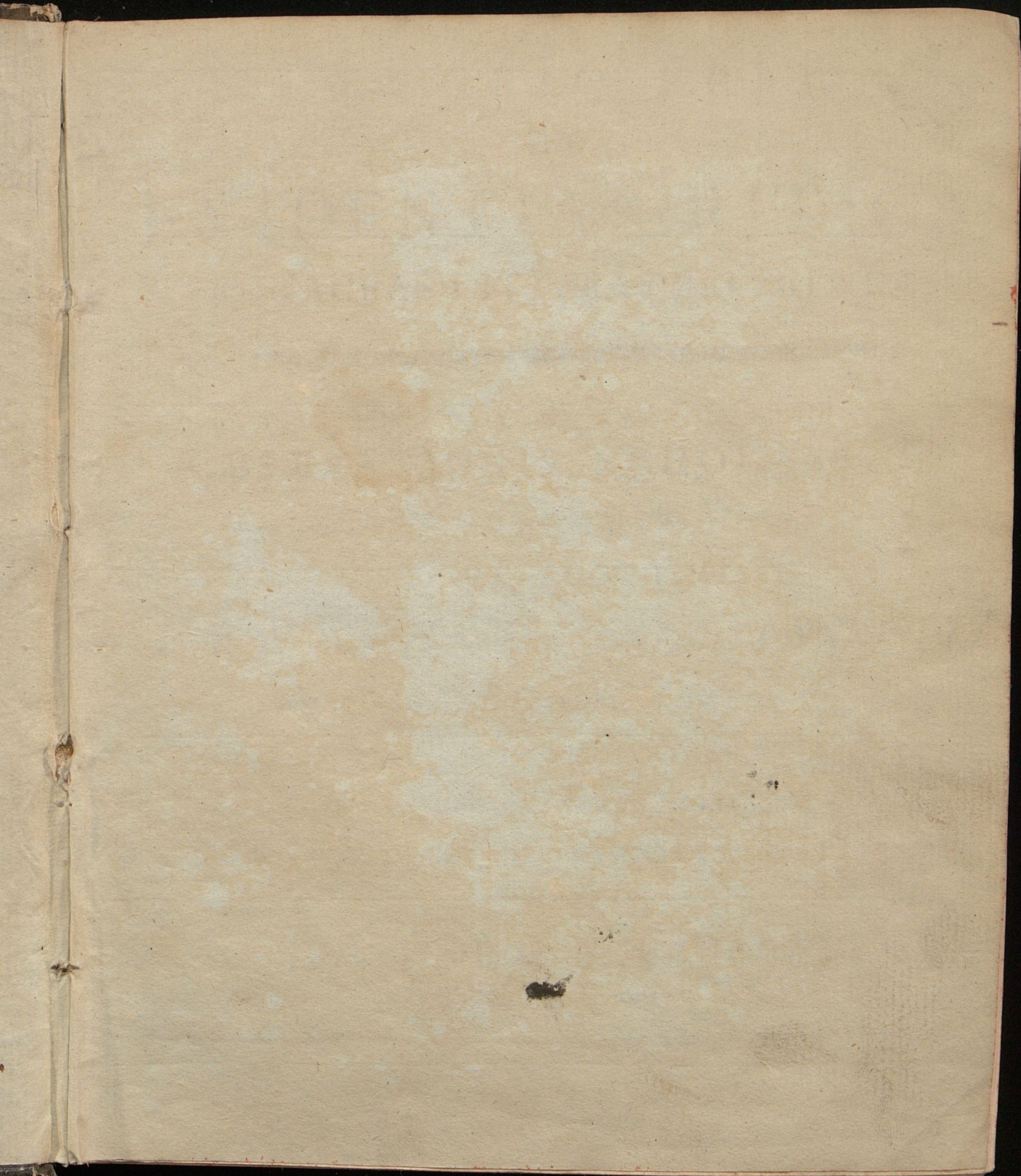

Nf. 59.5.

an 31-32
ANIMADVERSIONES

In

Notas, & observa-

tiones Masorethicas, præter omnem
modum, & solidam rationem, valde ve-

hementer à non nullis hætenùs laudatas, omnibus &

singulis ubiq; locorum Veritatis Ebraicò-Sacræ Amatoribus,

Sincerisq; S. Scripturarum Scrutatoribus tam necessariæ,

quàm utilissima.

AUTORE

ANTHONIO LAYMARIO, Augustâ-Vin-
delicò, Pastore Qvedenaviensium propè Regiomon-
tum Borufforum.

SENECA

De Vita Beata, Cap. II. princ.

Non tam bene, cum rebus humanis, a-
gitur, ut meliora pluribus placeant: argumentum
pesfimi, turba est.

Annò M DC LXXIX.

Mense Januar.

WITTEBERGÆ,

Excudebat JOHANNES WILCKIUS.

SERENISSIMO ac POTENTISSIMO
PRINCIPI ac DOMINO,

DNO. FRIDERICO
WILHELMO,

Marchioni Brandenburgensi, Sacri
Romani Imperii Archi Camerario &

Electori; Borussiae, Juliae, Cliviae, Montium, Stetini
Pomeranorum, Cassubiorum, Vandalorum,
in Silesia, Crosnae & Carnoviae

DUCI;

Burggravio Norimbergensi, Principi Halberstadii, Min-
dae & Camini; Comiti Marcae & Ravenspergi, Domino
Ravenstein, & Ditionum Lauenburg & Butovv.

*Principi Justo, Augusto, Victoriouso, ac Domino
meo Clementissimo.*

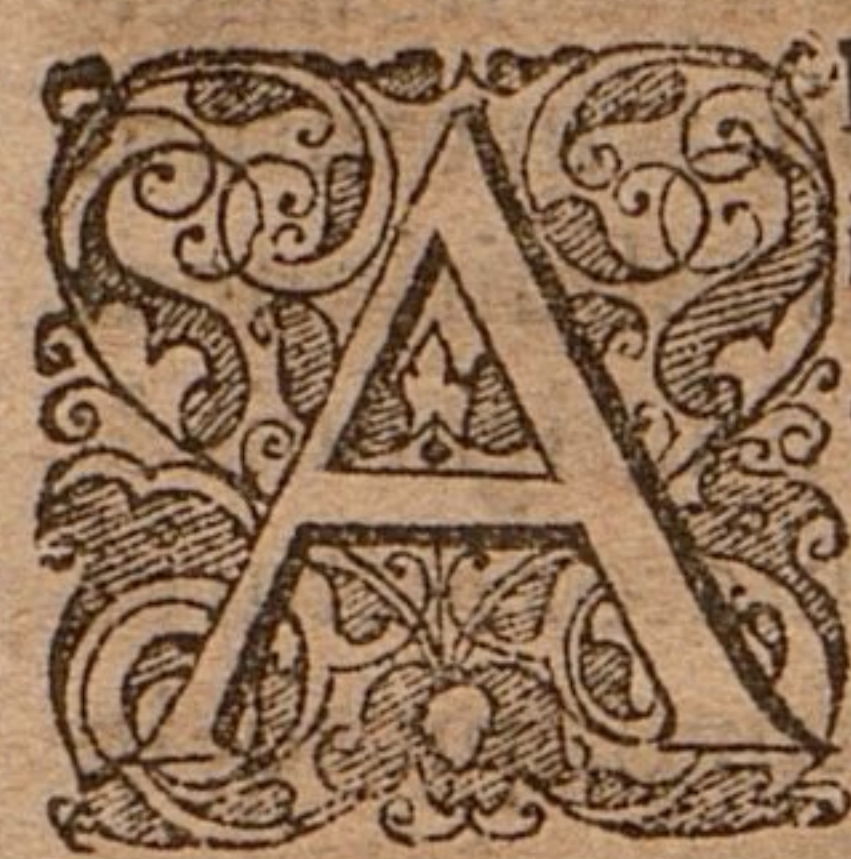
Felicitatem sempiternam!

Submissè humillimè q̄, dedicat

AUTOR.

*Gratiam & Pacem à Patre per Christum Jesum,
virtute Spiritus Sancti, cum omnimodâ Salute, &
nunc & semper.*

Adhæsit hætenus, B. D. Lector ! imò penitus
insedit multorum animis, non tantum vulgi,
& mediocriter saltem doctorum hominum,
sed & Eruditissimorum Virorum hujus & su-
perioris seculi, quos Lumina Ecclesiarum (Lu-
theranarum, inquam, ac Reformatarum) nun-
cupare, non dubitavimus, inanis quidem, sed de super etiam
fortissima planè Opinio, de Inæstimabili alioquin, & nunquam
satis laudandò Opere Masorethico, ac si vel minimus apex, in
Scripturâ Ebraicâ-Sacrâ V. T. sive per malitiam Judæorum de-
pravatus, sive etiam per supinam Hypothesarum incuriam,
seu maleferiatam Typographorum negligentiam, immutatus,
in solidum ex eo restitui queat, ita planè, ut nullâ nos, de adul-
terandò Codice V. T. sollicitudine aut curâ tangi necessum sit:
quam inveteratam hanc persuasionem usq; adeo quidam in-
censi tam mordicus defendere conati sunt, ut si quis quid con-
trâ mussitaret, in suspicionem apud illos, si non hæreseos, im-
peritiæ tamen, ad minimum, & stoliditatis raperetur, ac nes-
cio, cujus non alterius maleficii notam incurreret, reusq; No-
vitatis non tolerandæ inhumaniter ageretur. Inficias quidem
non ibo, potuisse aliquando ante hæc secula fieri, ut Majores

nostri Opus ejusmodi Masorethicum , undiqvâq; videlicet absolutum, inculpabile, & perfectum, aliquvândiu possederint, ex quo tantam sibi fiduciam , Codicem V. T. factum tectum conservandi meritò potuerint facere. Erat enim studium Virorum illorum, quos Masorethas vocant, ad superstitionem usq; Laboriosum, pertinax, indefessum & laudabile, ut nemo diligentiam illorum apertioribus oculis intuitus non possit non admirari & obstupescere: quales autem nos hodie Notas & observationes Masorethicas habeamus, quivis, si pauculas has animadversiones nostras æqvioribus oculis inspexerit, easq; pro meritis causarum attentè consideraverit, facilè intelliget, nec non constanter mecum ipse affirmabit, in tantum jam nunc antiquam illam errabundæ opinionis inbuitiōnem à rectò veritatis tramite luculenter deviare, ut infatigabilis & obduratus Sacrarum Scripturarum V. T. Scrutator lecturus illas magis exinde confundatur, quàm informetur, sæpiusq; in proposito suo laudabili, magnâ cum molestiâ, majoriq; cum tædiō retardetur, quàm ocyus promoveatur. Quapropter præsentibus has pauciores ex pluribus sexcentis aliis, in prægustum saltem datas omnibus & singulis Ebraicò-Sacræ Veritatis Amatoribus officiosè ob oculos ponere, meritò me Christiana ad-egit Charitas, ut cuivis, bono publico bene cupienti agnoscere dehinc liceat, quòd stante Notarum & observationum Masorethicarum auctoritate, prout tempore hòc nostrò, numerum Versiculorum, in Bibliis nostris repertorum, nunc valde diminuunt, nunc verò mirificè, & plus justò adaugent, omnis profectò omnium Codicum nostrorum auctoritas, quorum nos copiâ abundamus, & utimur, (ut cætera nunc incommoda taceam) simul & semel in Ecclesiis nostris non tantum periculosè evanescat, sed desuper etiam irreparabili cum damnò æternæ salutis nostræ funditus pereat. Annon, dic quæ-
so,

fo, sincerimis & Conscientiosis Theologorum contubernis
disceptandi & ambigendi occasionem dabit, cujusnam tem-
poris Codices, hujus nunc nostri, an verò illius Masoretha-
rum jam longè antea acti pro genuinis, re verà, & ab ipso Spiri-
tu Sanctò, Amanuensibus suis olim in ora & pennas, dictatis,
citra controversiam, tutò & securè æstimandi sint? Quosnam
præterea versus secundum indigitatam à Masor ethis enume-
rationem illorum, vel ceu superfluos eliminare, vel
ceu deficientes interponere, debeamus. Scriptura ergo
Sacra (sunt verba D. Johannis à Leusden, in Philo-
logò suò Ebræò, dissertat 25. de Masorâ. pag. 303.) anti-
quis temporibus, nec injuriâ temporis, nec per malitiam lu-
dæorum potuit corrumpi, Masora enim Sacram Scripturam
à tali corruptione olim semper defendit. Verùm! hòc tempo-
re, Masora Sacram Scripturam ita nequit defendere; quia jam
est corrupta, & dimidiâ parte, mutila. Hinc Masora, hòc tem-
pore, non potest esse certa, & infallibilis Regula veræ Lectio-
nis Sacræ Scripturæ. Judæi enim olim & jã diu in exiliò sub jugò
aliorum habitârunt, & propterea Masoram suam tam nitidè
& in corruptè conservare, non potuerunt. Hinc tractu tem-
poris, magna Masoræ pars periit, & reliqua pars, quæ ad huc
supererat, corruptionem talem passa est, ut non ampliùs Re-
gula incorruptibilitatis Sacræ Scripturæ esse possit. Huc usq;
Philologus Ebræus.

Malo proinde huic præfato aliter mederi, & Sacram
Scripturam V. T. pristinæ securitati genuinæ Lectio-
nis, nec
neliùs, nec brevius restituere potes erimus, quam si, per Con-
cordantias, quæ nobis omnes & singulas dictiones cum omni-
bus & singulis omnium omnino totius Sermonis Ebraicò Sa-
cri partium particulis, certò ordine unius cujuscunq; constru-
ctionis syntacticæ adornatas, atq; adeò undiquaq; absolutissi-

mas exhibebit, corruptam Masoram redintegremus, Concordantiasq; illas, ex Masora jam defœcatâ conficiamus, & ita Universam Vet. T. Scripturæ Ebraicô-Sacræ Circumferentiam antiqvâ defensione, atq; inculpatâ puritate, quasi è post liminiô iterum donemus.

Agite nunc igitur Vos omnes & singuli, ubicunq; locorum Spiritum trahitis, quibus Veritas Ebraicô-Sacræ V. T. curæ cordiq; esse potest; agite, inquam, qui Nomen Christi profitemini, omnemq; date operam, consiliis & opibus Vestris; id quod devotè Vos quæsumus, ut castigatâ denuô Masorâ, & redintegratâ, de Codicum nostrorum inculpatâ sinceritate V. T. contra furiosas Hæreticorum turmas certi securiq; reddamur, eandemq; etiam securitatem posteritati ad exitum usq; hujus Universi officiosâ pietate committamus. Valete, Vivite, Favete!

Ecclesiasticus. Cap. 4. vers. 33.

Usq; ad mortem certa pro Veritate, & Dominus Deus pugnabit pro te.

Jacobus Cap. 4. vers. ult.

Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum illi est.

(1) Masora

(I.)

מ״ו. } Masora Magna Finalis, fol. 3. b. col. 3. fin. ait, 3. legi, in
} Codice, adducitq; exempla hæc subsequentiã; 1. יצא

כי מ״ו היחה לו 3. ואכיו ואמו לא ידעו 2. הרבר

Sunt autem non tantum, 3; sed, כך; ut, Gen. XXIV. 50. Num. XXXII. 22. Jud. XIV. 4. I. Sam. I. 20. XXIV. 7. XXVI. 11. I. Reg. II. 15. XXI. 3. 2. par. XX. 4. XXVI. 18. Pf. XXXIII. 8. XXXVII. 33. pen. Prov. IIX. pen. XII. 2. XVIII. pen. Es. XXIX. 15, XL. 27. Jer. LI. 5. Thren. II. 9. III. 18. Zach. X. 1.

(II.)

M. M. Fin. fol. 3; a. col. 4. fin. ait; ארני, Nomen illud
ארני י״ } confessum occurrit, 134. Et. 7. ex illis, sunt, לארני, &
} recensentur, ad initium cap. 28. Esaiã; Et. 3. ex illis,
sunt, וארני. Postquam autem Masora omnia exempla enu-

merasset, subjungit ibidem, fol. 3. b. col. 2. fin. Conjuncta illa, ארני י״, quater occurrunt, in Lege, & quater, in Psalmis; Reliqua, in Prophetis: Memoriale eorum est, ex Pf. LXVIII. 18. רכב אלהים רבותים; h. e. Currus Dei sunt duæ Myriades; quibus Masora innuit, ארני י״, occurrere, in Bibliis, 222. vicibus; Leguntur verò sic conjuncta, non, רכב, h. e. 222. sed, רצח, i. e. 298. vicibus; quæ unicuiq; videre, cupienti libenter communicabo.

(III.)

וארני י״ } 2. Reg. VII. 6. Pf. XXXV. 23. Es. XLIX. 14. 3; alia autem, 3, le-
} ges, cum י״, conjuncta, י״ וארני י״; ut, Es. L. 7. Amos. IX. 5. Zach. IX. 14.

(IV.)

יהוה י״ } Ef. XLVIII. 16. Masora Marginalis statuit,
} Textualis, pro, יהוה, scribit, אלהים, & ait,
3, esse; occurrit autem י״ ארני י״, neq; 3, neq; י״, sed, רצח, h. e. 298.
vicibus, ut supra nò, 2. videre, licet: at verò, אלהים ארני י״, nusquam

quam legitur: bis saltem, cum affixis, reperitur; ut, אֲנִי אֱלֹהִי. Pf. XXXVIII. 16. item, אֲנִי אֱלֹהֵינוּ. Dan. IX. 15. exempla duo reliqua, quæ Masora ibidem adducit, huc non quadrant; Primum, וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ דַּבַּר, quia nusquam legitur, atque præterea etiam non, אֲנִי, sed, יְיָ, scribitur; Tertium, וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ex. i. par. 17. pen. quia itidem non, אֲנִי, sed, יְיָ, ibidem habetur. Et sic hæc Nota Masorethica utrinque claudicat, planè inutilis est, sincerum veritatis Scrutatorem conturbat potius, quam informat, nec ullâ observatione digna æstimari, potest.

(V.)

שָׁמְעוּ דַבַּר אֲנִי יְיָ } Ez. VI. 3. asserit Masora Marginalis, duo esse; ubi exemplum alterum occurrat, non indicatur; at verò non duo, sed tria, leguntur; ut, Ez. VI. 3. XXV. 3. XXXVI. 4.

(VI)

וְגַם וְגַם } M. M. Fin. fol. ט. a. col. 1. fin. statuit, ט, Masora Marg. 2. Sam. XV. 19. asserit, ה, 1. Sam. XXVI. ult. notat, ה, versus esse, in quibus singulis, hæc duæ particule legantur; Occurrunt autem ט, ut rectè habet M. M. Fin. errant illi duo reliqui Masorethæ; ut, Gen. XXIV. 44. XLIX. 19. Ruth. I. 12. I. Sam. II. 20. XII. 14. XXI. 9. XXVI. ult. II. Sam. XV. 19. Ez. XVI. 52.

(VII.)

וְגַם } Immediatè, post Athnach; M. M. Fin. fol. ט. a. col. 2. pr. statuit viginti, כ; sunt verò saltem, ט, quantumvis Masora, כ, exempla adducat; exemplum enim Masoræ decimum septimum, ex Pf. CXXXII. 12. אִם יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ בְרִיתִי, huc non quadrat, quia ibi particula, וְגַם, non Athnach, sed Mercam Mahpachatum, immediatè sequitur; Sicuti videre licet. Multa præterea etiam alia corrigenda ibidem veniunt, quæ alioquin sincerum veritatis Scrutatorem valde vehementer turbare, offendere, & remorari, possunt; exempla illa, ט, leges; gen. XXVII. 43. L. 3. Ex. XI. 3. XXXIV. 3. Lev. XXIII. 2, 3. Jos. XXIV. 18. Jud. XX. ult. Ruth. II. 21.

Ruth. II. 21. 1. Sam. XX. 7. XXVIII. 20. 2. Sam. XII. 14. 1. Reg. IV. 15.
2. Reg. XVII. 41. 2. par. XVII. 11. XX. 4, 13. Ez XXI. 27. al. ult. XXIII
9. In exemplô Masoræ.

Septimô, Jos. XXIV. 18. pro, **את העמים**; lege, **את כל העמים**;
Nonô, 1. Sam. XXII. 7. pro, **על עבריו**, leges, **לעבריו**.
decimô quartô, Ez. XXIV. 9. pro, **הוי עיר**, legito, **אוי עיר**.
decimô octavô, 2. par. XX. 4. **כל יהודה**, legas, **יהודה**, omisô **כל**.
Et sic semper legitur, **גם**, immediatè, post Athnach, in Esaiâ, Jeremiâ,
duodecim Prophetis Minoribus, Ecclesiaste, & Esrâ. exceptis, **טו וגם**,
ut sequitur.

(VIII.)

וגם } Immediatè, post Athnach; M. M. Fin. fol. **יט**. a. col. 2.
} m. asserit, **וי**, esse, **שנת**; Sunt autem Saltem, **טו**; Quantumvis
Masora, **י**, exempla ibidem adducat; quintum enim **משנ**
בב **מלך**, huc non pertinet, quia nullibi sic legitur, in Codice
Sacro; exempla illa, **טו**, occurrunt; Neh. VI. 14. Eccl. I. II. VI. 7.
VII. 7. VIII. ult. IX. 3. Es. VII. 20. XL. 24. Jer. XXVII. 6. XXXVI. 6.
Hof. III. 3. IV. 3. Zach. IX. 2. XIII. 2. Mal. II. 2.

IX.

וגם } ante duas saltem dictiones, in fine Versus. Mas. M. Fin.
} fol. **יט**, a. col. 1. m. it. Ex. XXI. 29. statuunt Masora tam
Marginalis, quàm Textualis; it. Ps. VIII. 8. **י**. 2. par. 21. 4. 36. pen.
Esr. I. 1. Hof. III. 3. Marginalis, **י**. Ez. 16. 28. Textualis, **יב**. Sunt
autem neq; **י**, neq; **י**, sed, **יב**, quemadmodum rectè no-
tavit Masora Textualis, Ez. XVI. 28. Ubi verò notandum, quòd
duo exempla, quæ Masora Textualis, Ex. XXI. 29. adducit, huc
non pertineant; Septimum, **וגם עמי ישר**: Ultimum, **זה וגם**
הכל; quia hæc duo exempla nusquam sic leguntur; Superfi-
igitur huic Masoræ exempla, **יב**. Ez. XVI. 28. adducit quidem
Masora exempla, **יב**, sed ultimum ipsius exemplum, **וגם זה**,
הכל; huc, sicuti mox antè dictum est, non pertinet; Huic ergò
Masoræ restant exempla saltem, **י**; in cuius exempli ultimi
locum, illud duodecimū, ex 1. Sam. II. 26. **וגם עם אנשים**, se-
cundùm Masorā, Ex. XXI. 29. si Substituas, res omnis plana erit;

B

Occur-

Occurrunt exempla illa duodecim, Gen.xxiv. 46. Exod. xxi. 29.
Jof. VII. II. Ruth. I. 12. 1. Sam. II. 26. Efr. I. 1. 2. par. XXI. 4. xzxvi. pen.
Pf. VIII. 8. Ez. XVI. 28. Hof. III. 3. Dan. XI. 22.

(X.)

וגם] 2. par. Initiale; statuit Masora Marginalis, 2. par. xv. 16. ג.
IX. 10. XIV. ult. XIX. 8. xxxvi. 12. ט. כסיפ. Traditio Locorum
nullibi reperitur, sunt autem, in hōc librō, neq; , ג, neq; , ט, sed,
ז, duntaxat; ut, 2. par. vi. 32. IX. 10. XIV. ult. xv. 16. XIX. 8. xxix. pen.
xxxvi. 12.

(XI)

כל] M. M. Fin. fol. ט. a. col. 1. post med. it. Marginalis,
Ex. xiv. 23. Jud. II. 10. Jer. XL. 11. statuunt, ה. Sunt autem non, ה, sed, ז;
Tria ab initiō; & tria, in mediō, Versus; ut, Jud. II. 10. Eccl. III. 13. Jer.
XL. 11. Ex. XVIII. 23. 2. Sam. I. 11. 2. par. XXIV. 7. Omisit videlicet
Masora exemplum, ex Jud. II. 10.

(XII.)

וגם וגם] 1. Sam. IV. 17. Zach. III. 7. ט. Jer. L. 24. טו. Sunt autem
non, טו, Sed, ט; ut, gen. XIV. 16. XXI. 26. XXIV. 46. Jud. II. 10. I. Sam.
IV. 17. 2. Sam. I. 4. Jer. L. 24. Ez. V. 11. Zach. III. 7.

(XIII.)

גם גם] M. M. Fin. fol. ט. a. col. 2. fin. ג. Marg. Gen. XXXII.
19. Ex. XII. 32. Ef. XL. 8. Text. Ex. IV. 10. Jud. VIII. 22. Eccl. IX. 6.
Jer. XII. 6. ג. Marg. Gen. XXIV. 25. XLIV. 7. Jud. VIII. 22. 1.
par. XI. 2. Eccl. IV. 8. Jer. XXIII. 11. ג. Sunt autem non, ג, Sed, ז.
Quæ Masora Textualis, Jud. VIII. 22. rectè adducit, quamvis vitiosè
præponat, ג. Mas. Text. Eccl. IX. 6. Jer. XII. 6. omisit exemplum,
ex Eccl. IV. 8. exempla illa, ג, occurrunt; Gen. XXIV. 25. XXXII. 19.
XLIII. 7. Exod. IV. 10. XII. 32. Jud. VIII. 22. 1. Sam. XXIX. 6. 1. par.
XI. 2. Eccl. IV. 8. IX. 6. Ef. XLVIII. 8. Jer. XII. 6. XXIII. 11.

(XIV.)

כי אני יהי אלהיכם: } Lev. XX. 7. XXIII. pen. XXV. 17. XXVI.
1. כב. Dev. XXIX. 6. כ. Ez. XX. 20. י. ספ.
Sunt autem neq; , כ, neq; , כב. Sed, ז, tantum, ספ. Reliqua duo
leguntur; Ex. XVI. 12. Ez. XX. 20.

(XV.)

(XV.)

יְיָ הָאֱלֹהִים } M.M. Fin. fol. 3. b. col.4. pr. 3. Sunt autem non,
Sed, 3. ut, Jos. XXII. ult. 1. Sam. VI. 20. 1. Reg.
XVIII. 21,37. 1. par. XXII. 1. ult. 2. par. xxxii. 15. Neh. iix. 6. ix.
7. dan. ix. 3.

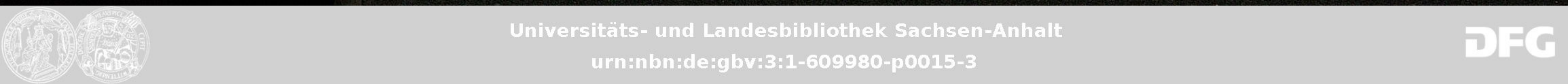
(XVI.)

וּחְכֵמָה כַּחֲכָמָה } dan. V. ii. ait Masora. 1. Marginalis; Octo
dictiones sunt , quæ literas quiescentes,
immediatè Subsequentes, in literis suis initialibus, בְּגֵר, בְּגֵרָה,
כַּפֶּת, dagesch accipiunt. 2. Textualis; Est dictio una, ex יָהּ, quæ
literas quiescentes, יְהוָה, immediatè Subsequentes, in literis su-
is Initialibus , dagesch accipiunt: כַּפֶּת בְּגֵר; ut, (1.) גָּאָה (1.)
Ex. xv. 1. (2.) יָדְמוּ כַּאֲבָן. ibidem. v. 16. (3.) מִי כַמוֹךְ. ibi-
dem. v. 11. (4.) מִי כַמוֹךְ. Ps. xxxv. 10. (5.) וְשִׁמְתִי כְרוּכֵר. Es. LIV.
12. (6.) וְחֲכָמָה כַּחֲכָמָה. Jer. xx. 9. (7.) נִלְאֲתִי כִלְכַל. (8.)
קִימוֹ צִאוּ, ut, גִּבְרִיּוֹהָ הַחֲבֵרִיּוֹהָ. ibid. 3. 3. צ. ut, קִימוֹ צִאוּ. gen. xix. 14.
Ex. xii. 31. לִמְרָד; ut, וַיִּאֲמְרוּלוּ. Jud. xviii. 19. Esth. 6. pen.
קִרְאֲתִי יְהוָה, ut, דָּ יְהוָה. 1. Sam. iix. 20. יִיאֲמְרוּ לֵא.
יִרְאֶה יְהוָה לֵא. Ps. 94. v. 7. ibidem v. 18. יִסְרְנִי יְהוָה. Ps. 118. v. 5.
יִסְרְנוּ יְהוָה. ibidem. v. 12.

a. Ex. 15. ii. pro, כַּמִּיךְ, legi, כַּמְכָה, 1. Sam 8. 20. leges,
נִלְאֲתִי, Jer. 20. 9. pro, כַּמִּיךְ, legas, כַּמְכָה, Ps. 35. 10. pro, כִּי
וְנִלְאֲתִי, legito.

b. Codices quidam, in tribus his locis & dictionibus, כְּרוּכֵר. Es.
54. 12. כִּלְכַל. Jer. 20. 9. דַּחְבֵּרָה. dan 3. 3. dagesch omittunt: Et,
hac ratione, non essent, ח, dictiones, cum dagesch, in literis Ini-
tialibus, כַּפֶּת בְּגֵר, ut Masora notavit, Sed Saltem, ה, post lite-
ras quiescentes, יְהוָה, cum ac centu servô, notatas.

c. Præter has dictiones. quas Masora adduxit, plures etiam alias ob-
servavi, cum dagesch; in (פ) שְׁתִּי בְּאֲדָנִי. Ps. 73. ult. כַּמְכָה בְּאֵלִים.
Job. 21. 21. חֲפָצוּ בְּבֵיתוֹ. gen. 39. 12. וְתַזְפֵּשְׁהוּ בְּכַגְרוֹ. Ex. 15. 11.
Jud. 5. ult. יִאֲכְרוּ כָל-אֹיְבֵיךָ. Num. 3. 43. וַיְהִי כַל-בְּכוֹר (פ) in
gen. 42. v. 29. וַיְגִידוּ לוֹ. Ez. 45. v. 9. הָרוּמוֹ גִּרְשֵׁתוֹכֶם (ו) post

d. Sunt etiam certæ quædam Terminationes, quæ literis sese
subsequentibus dagesch non rarò imprimunt;

1. חֲלִילָהּ לִי. Ps. 3. v. 3. יִשְׁוֹעַתָּה לִּי. Gen. 11. v. 31. אֶרְצָה כְּנַעַן. Gen. 11. v. 31.
1. Reg. 21. v. 3. לִּי שָׁכַבָּה. Ps. 144. ult. לִּי לְמַטֵּה כָּכָה. 1. Sam. 19. 17.
- Neh. 5. זָכְרָה לִּי. 1. Reg. 11. 15. הִיחָה לִּי. Ps. 116. v. 14. נִגְרָה נָא.
- Gen. 27. 4. וְהָבִיאתָ לִּי. Gen. 21. 23. הִשְׁכַּעַה לִּי. V. pen.
2. Sam. 12. 8. וְאוֹסְפָה לְךָ. Ps. 144. 9. אִזְמַרְהָ לְךָ. 2. Sam. 19. 27. לִּי.
- Gen. 21. 9. יִתְנַנָּה לִּי. 1. Sam. 21. 9. חֲנָנָה לִּי. El. 48. v. 8. וְחָבָאנָה לְךָ.
- XXVIII. 9.
- Gen. xv. 6. וַיֹּחֲשִׁבֶיהָ לִּי. Reg. xi. 35. וּנְתַתִּיהָ לְךָ. 2. Reg. 2. 3.
- Gen. xxi. 26. הִגִּירָה לִּי. 1. Sam. xxi. 5. וּבָאתָ לְךָ. 3. Reg. 2. 4.
- Jos. xv. 19. נִתְתָה לִּי. El. xxxvii. 23. הִרִימוּתָהּ קוֹל. 4. Reg. 2. 5.
- Ps. 73. v. 15. כִּנְיִךְ בְּגִרְתִּי. Ex. xiv. 12. אֱלֹהֶיךָ מִצְרַיִם. 5. Reg. 2. 6.
1. Reg. II. 42. הִשְׁכַּעְתִּיךָ בִּיהוָה. 6. Reg. 2. 7.
- Prov. V. 29. יִרוּךְ בְּכָל־עֵת. 7. Reg. 2. 8.
1. par. 28. ult. וְעַמְךָ בְּכָל־. Dev. IV. 37. וַיּוֹצֵאךָ בְּפָנָיו. 8. Reg. 2. 9.
- Gen. XXIV. 42. וַיִּשְׁךְ־נָא. Num. XXIII. 17. לְךָ־נָא.
- Lev. xxvi. 16. אֲעִשֶׂה־זָאת. Ez. xxiv. 19. אֲהִיהָ לְנוֹ. 9. Reg. 2. 10.
- Ex. X. לֹא יִהְיֶה־כֵּן. Gen. XXI. 30. תִּהְיֶה־לִּי. Ps. LXVI. 15. לְךָ.
- Cant. VI. ult. 3. וְנִחֲזֶה־בְךָ. Ex. XXI. 31. יַעֲשֶׂה לִּי. 14. Reg. 2. 11.
- Jerem. עָשָׂה לָּהּ. Num. XI. 14. עָשָׂה לִּי. Ps. LXXIX. ult. לְךָ.
- Jer. xxxiii. 6. מַעֲלָה־לָּהּ. xxx. 9.
- Dev. XII. pen. לֹא־יַעֲשֶׂה כֵּן. Ex. VI. 10. מֹשֶׁה לֹא־מָרַג. 10. Reg. 2. 12.
- Hab. II. 6. הַמְרִבָּה לֹא־.

Quoniam

autem antegressæ modò Terminationes sæpiusculè variant,
dagesch illud vel imprimendo, vel omittendo, exempla utrin-
quæ diligenter notanda, & colligenda, sunt.

XVII.

אֲדַנִּי יי.] Gen. XV. 2, 8. Marg. & Text. Dev. III. 24. Pf. LXXI. 5, 16.
 בַּחֹר. Pf. LXIX. 7. Marg. & Text. ח, quatuor, in Lege, & qua-
 tuor, in Psalmis; ubi intelligas, tria esse, in Psalmis; & unum,
 באֲדַנִּי, Pf. LXXIII. ult.

XVIII.

בְּאֲדַנִּי יי.] Pf. 73. ult. Mas. Marg. דַּ בְּסוּפִי. Saltem hoc unicum
 est, in Psalmis, & tria, יי אֲדַנִּי; ut mox antè dictum est.

XIX.

יִי אֱלֹהִים.] 2. Sam. VII. 25. Jon. IV. 6. הַ, in Prophetis; 2. Reg. 19.
 19. הַ, in Lege, & Prophetis; Sunt autem non, הַ. Sed, כִּג, ut, Gen.
 II. 5, 7, 8, 9, 15, 16, 18, 19, 21, 22. III. 1, 9, 13, 14, 21, 22. pen. II. Sam. VII. 25.
 II. Reg. XIX. 19. I. par. XVII. 17. Pf. 84. pen. Jon. IV. 6.

XX.

כִּי.] M. M. Fin. fol. ג. b. col. 3. pr. vitiosè scribitur, pro, כִּי.

XXI.

Masora M. Fin. fol. נט. b. col. 1. pr. ait; dictiones, quæ, in, הִי, defi-
 nunt, & similem sibi aliam nõ habent, sunt, quæ sequuntur; ut,
 (א) אֱלֹהֵי. Es. LXIII. 3. אֲצִתִּי. Jer. XVII. 17. אֲרִיתִי. Cant. V. 1. (ה)
 הַסִּכְנֵתִי. Num. XXII. 30. הַפִּחַתִּי. Job. XXXI. pen. הַתְּאוּיֹתִי. Jer. XVII.
 17. (ו) וְשַׁחֲכַמְתִּי (ו). Eccl. II. 19. יִקְשֵׁתִי (י). Jer. L. 24. יִשְׁרָתִי. Pf. CXIX.
 128. (כ) כָּלִיתִי (כ). Num. XXV. 11. כִּסְתִי. Ez. xxxi. 15. כִּצְאֹתִי. Ex. ix. 29.
 (נ) נִטְמַמְתִּי. Jer. V. 23. נִמְצַאֲתִי. Es. LXV. 1. נִעֲנִיתִי. Pf. cxix. 107.
 נִשְׁבַּרְתִּי. Ez. VI. 9. (ס) סִפְקֹתִי. Jer. xxxi. 18. עֲנִיתִי (ע). Pf. xxxv. 13.
 עֲנִיתִי. Pf. cxix. 71. (פ) פָּלַלְתִּי. Gen. XLVIII. 11. פָּנִיתִי. Gen. xxiv. 31.
 קִרְצֵתִי (ק). Job xxxiii. 6. שִׁמְצַאֲתִי (ש). Cant. III. 4. שִׁעֲבַרְתִּי. ibidem.
 שׁוֹשֵׁתִי. Es. X. 13.

* *

(ע) עֵתִי. Gen. xxxi. 41. מִשְׁכַּרְתִּי. Es. xxi. 10. מִרְשֵׁתִי. Es. I. 21. מִלֵּאֲתִי (ט)
 עֵתִיתִי. Thren. III. 29. Exemplum Masoræ

Tertium, בתורתִּי, huc non pertinet, quia non semel saltem, sed
 aliquoties legitur.

Vicesimum octavum; עֵתִי וְיִשְׁלַח בְּיַד עֵתִי; nusquam occur-

B 3

rit.

rit. In exemplô Masoræ; Secundô, אריתי, pro, רבשי, lege, כשמי;
vicefimô primô, עותתי, pro, ראיתי, leges, ראיתה.

Plures autem ejusmodi dictiones, in Scripturâ, occurrere,
ostendunt exempla hæc subsequentiâ; ut, אברתי Jer. XV. 7.
אודבתי, Hof. X. 11. אפיתי. Es. XLIV. 19. אצלתי. Eccl. II. 10. אדבתי.
Job. xxxi. 9. ארשתי. 2. Sam. III. 14. (ו) ואברתי. Ez. VI. 3. ואיבתי.
Ex. XXIII. 22. ונאלמתי. Dan. 10. v. 15. ואצלתי. Num. xi. 17. וארותי.
Mal. 2. v. 2.

* *

אמתי. Ps. 28. v. 7. אחריתי. Num. 23. v. 10. אלמתי. Gen. 37. v. 7.
ואחותי (ו) Ps. 6. v. 7. באנחתי. Ps. 89. v. 33. באמונתי (ב) Gen. 30. v. 3.
ואנחתי. Ps. 38. 10. ואמונתי. Ps. 89. v. 25. ואמתי. Job. 17. v. 14.
לאמתי. Gen. 37. v. 7. לאשתי. Job. 19. v. 17. לאמתי. Ps. 69. v. 6.
לאמתי. Ps. 69. v. 6. לאמתי. Ps. 69. v. 6. לאמתי. Ps. 69. v. 6.
Ecce! hæc, ex solâ, lit. א, collecta sunt; quot, putas, colligi posse
per reliquas Alphabethi literas; Rectius igitur Masora hanc
observationem, & notam, omnino omisisset, aut exempla reli-
qua, ad unum usq;, addere, debuisset, ne sincerus Veritatis
Scrutator, in opinionem deductus, ac si plures ejusmodi di-
ctiones non essent, aliter se rem habere, videns, cogitationibus
suis, nunc huc, nunc illuc, distrahatur, ambigens, quid, de Maso-
retharum candore, diligentia, & veritate, sentiendum sit.

XXII.

תתיפח.] Jer. IV. ult. ait Masora Marginalis, bis legi; Loci a. alte-
rius nullum dat indicium, quod alias fieri, amat;

(XXIII.)

M. M. Fin. fol. נט. a. col. 2. fin. ait esse Alphabethum, cujus
dictiones incipiant, א, ת, ת, ut (א) ההאבלו. Neh. VIII. 9. תתאו.
Prov. xxiii. 6. (ב) תהבלע. Ps. CVII. 27. תתבר. 2. Sam. xxii. v. 27.
תתגורו. Jer. xxxvii. 5. תתגורו. Ps. xviii. 27. (ג) תתגורו.
Num. xv. 39. (ד) תתורו. Prov. xxv. 6. (ה) תתורו. Prov. xxv. 6.
תתורה. Jer. xii. 5. תתורה. Job. xiii. 27. תתורה. Eccl. VII. 17. תתורה.
תתיפח.)

(י.) תהיפח. Jer. iv. ult. תחיופי. ibidem v. 30. (כ.) תתכו. Ez. xxii. 22. (ם.) תחמה. Eccl. v. 7. תחמוגנה. Pf. CVII. 26. Am. ix. 13. תתח. Job. xxii. 3. (ג.) תתנו. Ex. xxii. 30. תתנחלו. Num. xxxii. 54. תתנשאו. Num. xvi. 3. (ע.) תתעבנו. dev. 7. ult. תתעמר. dev. xxi. 14. תתענג. Es. LVIII. ult. תתעני. Es. LXIII. 17. (פ.) תתפל. 2. Sam. xxii. 27. תתפלא. Job. x. 16. תתפש. Prov. xxx. 28. תתפתל. Pf. xviii. 27. (ק.) תתקעו. Num. x. 7. (ר.) תתראו. gen. 42. v. 1. In his exemplis, à Masorâ ibidem adductis

decimô, תתחרה, pro, כיאם, lege, כיאה, Jer. XII. 5.

Undecimô, pro, תתיפה, leges, תתיפח, Jer. IV. ult.

decimô quartô, תתחם, pro, ומה, leges, ויאם, Job. XXI. 3.

Vicesimô tertiô, תתפלא. Verba, quæ hanc dictionem sequuntur, non sunt, in uno eodemq; versu, Job. X. 16. sed in versu subsequente 17.

Vicesimô nonô; item, tricesimô, pro, עם, utrinq; legas, ועם. Præter exempla illa, quæ Masora superius adduxit, ego etiam hæc subsequencia observavi; ut (ח.) תתחרש. Pf. CIII. 5. (ט.) תתחם. Ez. xxiv. ii. (י.) תתנשא. Ez. XXIX. 15. (פ.) תתפשו. Ez. XXI. 29. Nullam similem, sibi aliam dictiones hæc agnoscunt.

(XXIV.)

ישוב.] M. M. Fin. fol. ב. col. 3. fin. ait, י, sic scribi, in mediô per cholem, & legi, per Jod; Masora autem Textualis, Job. XXXIX. 12. & Pf. LIV. 7. saltem, י, esse, statuit, enumeratq; hæc subsequencia Job. XXXIX. 12. Pf. LIV. 7. Prov. XII. 14.

(XXV.)

ונשובה.] M. M. Fin. fol. ב. col. 4. pr. ait, ו, esse; intellige, ונה ונשובה; ut gen. XXII. 5. Num. XIV. 4. i. Sam. IX. 5. Thren. III. 40. Hof. VI. 1. ונשובה. Jer. XLVI. 16. נ. & ונשוב. Thren. V. pen. נ.

In exemplô Masoræ Secundô, pro, נתנו, legendum est, נתנה. Hof. VI. 1.

(XXVI.)

ונשובה.] M. M. Fin. fol. ב. col. 4. pr. ait, duo scribi, defective; adducitq;

ducitq; exempla; גרליה אל Jer. XL. 5. הדנה 2. Sam. XV.
27. ubi notandum, ושבה Jer. 40. 5. שבה.

XXVII.

ישב.] M. M. Fin. fol. נו. b. col. 4. pr. statuit, qvinq; vicibus, oc-
currere, qvatuor, ex illis, esse plena, unum autem defectivum,
remittitq; nos, ad Pf. 74. ubi Masora tam Marginalis, qvàm
Textualis, v. 21. (cui adjunges Marginalem, Ef. XII. 1.) observa-
tioni huic planè contraria est, & asserit, qvatuor, ex illis, esse
defectiva, & unum saltem eorum plenum, adducit præterea
etiam exempla non qvinq;, sed sex, qvorum tamen nullum no-
bis exhibet exemplum plenè, hoc est, cum ו, Vaf cholem, de-
scriptum; Unum illorum scribitur, cum Jod; ut, (1.) הנה חרש Jud. VII. 3.
(2.) ועתה קראנה באזני העם Sam. XX. 5. (3.) וישב ויצפר Pf. LXXIV. 21. (4.) נדר נדר עבדך אם ושיב כן כהו' (5.)
ישב ויצפר Jud. VII. 3. (6.) נדר נדר עבדך אם ושיב כן כהו' Es. XII. 1. Vides nè, Benevole Domine Lector!
Unum eundemq; versum, ex Jud. VII. 3. bis adduci, & hoc qvì-
dem, sine causà: qvia, ישב, semel saltem ibi legitur, & semel,
וישב, qvòd huc non pertinet. Quid verò, de ejusmodi Maso-
retharum observationibus, sentiendum sit, & num sincerum
Veritatis Scrutatore, non magis confundant, qvàm infor-
ment, judicent alii,

XXVIII.

ושכנה.] M. M. Fin. fol. נו. a. col. 1. fin. ait, qvater legi, tradiq;
exempla, Jer. 51. & Prov. 26. Ego autem dictionem hanc,
neqve Locis allegatis, neqve, in Concordantiis, invenire,
potui.

XXIX.

ו דסמיכי בקרא' Text. יו בנבי' Jer. II. 19. Mas. Marg. יי אלהיך
Mich. VII. 10. 1. Qvibus similes sunt omnes Versus, in fi-
ne, præter Unicum, ל. אלהיך Am. IX. 15. ספ. Ubi notandum,
qvòd

quod quinq; saltem, אֵלֶּיךָ הוֹדוּ, legantur, ut, Es. 60. v. 9. Jer. II. 17,
19. Mich. VII. 10. Zeph. III. 17. Et unum, כִּי אֱלֹהֶיךָ, Jer. III. 13.
In exemplō Masoræ ultimō, Amos. IX. 15. pro, וְנִטְעַתִּי, leges,
וְנִטְעַתִּי.

XXX.

וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ.] Jud. VII. 9. ait Masora Marginalis, הֵן, quatuor
legi; Ego autem, præter hoc unicum, aliud non inveni.

XXXI.

וְהָיָה בְּמִטְעַ בְּמִי.] Dev. xxxi. 14. ait M. Marg. וַיֹּאמֶר הוֹ אֵל מֹשֶׁה
quinq; esse, cum hōc accentu, in hōc librō. Ego autem, cum hōc ac-
centu, in hōc librō, nullum aliud, præter hoc unicum, invenire, potui;
aliās quidem alibi leguntur, cum hōc accentu, hæc subsequētia; ut,
Ex. IX. 22. X. 12, 21. XI. 11. XIX. 9. XXIV. 12. xxx. 34. xxxii. 1. 5. Lev. xvi. 2.
XVII. 14. Nu. III. 40, 11x. 16. XI. 16. XII. 14. XVII. 25. xxi. 8. xxv. 4. xxvii. 18.

XXXII.

וְאֲשֶׁר] M. M. Fin. fol. יא. b. col. 2. fin. ait, occurrere, הֵן, 36. vici-
bus; exempla, quæ Masora ibidem adducit, sunt quidem 36.
Tria autem, ex illis, exotica sunt, & huc non pertinent;

duodecimum; וְאֲשֶׁר רִבְרִי הַנְּכִיחַ אֲשֶׁר יִדְבַר.

decimum quintum; וְאֲשֶׁר עָשָׂה וַיֹּאמֶר שְׂמוֹאֵל.

Tricesimum tertium; וְאֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ יִלְךְ הַזִּקְיָה.

} Hæc tria

exempla nusquam leguntur; Restant igitur Masoræ exempla,

33. Et sunt, quæ jam sequuntur; ut, Gen. 7. pen. XXIV 7. XXXIV. 11

39. pen. Ex. 30. v. 33. Lev. 15. pen. 16. v. 31. 25. v. 33. Nu. 12. v. 11. Jer. 44.

23. Dev. 18. v. 20. Jos. 2. v. 10. 24. v. 31. 1. Sam. 21. v. 2. 31. v. 7. 1. Reg. 14. 8.

Jer. VIII. 2. 1. Reg. XIV. 19. pen. 2. Reg. XIX. 5. Neh. V. pen. 2. Reg. XVII. 13.

Es. XVII. 8. XLIV. 7. LV. 1. Jer. XXIII. 8. XVII. 19. XL. 11. Hagg. II. 15. Ps.

XLI. 9. Neh. VII. 72. Job. III. pen. Esth. VI. 8. 2. par. xxxiv. 22.

In exemplō Masoræ

Tricesimō; pro, וְגַם כָּל, lege, וְגַם בְּכָל.

Tricesimō secundō; pro, רִבְרִי בְּלִיעַל, lege, רִבְרִי בְּלִיעַל.

dari

autem exempla, neq; , 33, neq; , 36. sed longè plura, experieris,

C

fi

Si hæc subsequencia inspicias; ut, Ex. 9. v. 21. XXI. v. 13. Num. 27. v. 16. dev. 6. v. 3. XI. v. 5. 6. XV. v. 3. XIX. v. 5. Jos. 24. v. 17. 1. Sam. 12. v. 6. I. Reg. 2. v. 24. XVI. v. 5. 2. Reg. 20. v. 17. pen. Neh. 8. v. 15. Ef. 39. v. 6. Jer. 8. v. 2. (2.) 9. v. 12. 32. v. 24. Ez. 17. v. 16.

Masora, id quod bene notandum est, ab exemplis suis, וַאֲשֶׁר, initialia, excludi, neq; velle, neq; posse, quia illis antecedentibus exemplis suis quædam hujus modi initialia ipsa admiscuit, v. gr. וַאֲשֶׁר יִגְאֵל. Lev. 25. v. 33. וַאֲשֶׁר הָיְתָה, Neh. 5. pen. וַאֲשֶׁר. ibid. 7. v. 72.

(XXXIII.)

אַתְּ-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל. 1. Reg. 8. v. 16. ait Masora Marginalis, octo-
decim versus esse, in quibus singulis, legatur, אַתְּ אַתְּ, unicâ saltem dictione interveniente: quàm vera sit hæc Masoretharum traditio, videbis, si legas hæc subsequencia, ut,

אַתְּ-אֲבֹרָהּ אֶת-נְחֹר. Jos. xxiv. 3. אַתְּ-אֲבֹרָהּ אֶת-אֲבֹרָהּ (א)
אַתְּ-אֲהַרְן אֶת-2. R. XVIII. 23. אַתְּ-אֲרָנִי אֶת-מֶלֶךְ. gen. XI. 26, 27.
אַתְּ-אֲהַרְן אֶת-אֲהַרְן אֶת-בְּנָדָו. Ex. XL. 13. אֶת-אֲהַרְן אֶת-בְּנָדָו
אַתְּ-אֲחִיו אֶת-הַבֵּל. Ex. 29. v. 5. אֶת-הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּהֵן ult.
אַתְּ-אֲשֶׁר אֶת-מִיכָל. Jud. III. 28. אֶת-אֲוִיבִיכָם אֶת-מֹאָב. IV. 2.
אַתְּ-בְּנֶךְ. 1. par. II. 13. אֶת-בְּכָרוֹ אֶת-אֱלִיאָב (ב). 2. Sam. III. 14.
אַתְּ-בְּרִיתוֹ. Ex. 35. v. 11. אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת-עַמְרִיֹן. G. XXII. 2. אֶת-יְחִידֶךָ
אַתְּ-בְּרִיתוֹ אֶת-אֲבֹרָהּ אֶת-יִצְחָק. 2. R. 18. v. 12. אֶת-כָּל-
אַתְּ-הַפֶּלֶךְ. Dev. XXVIII. 20. אֶת-הַמַּאֲרָה אֶת-הַמְהוּמָה (ה)
אַתְּ-הַמֶּשְׁכָּן אֶת-הַלֵּוִי. 2. Sam. XIX. 16. אֶת-הַיֹּרְדֵן
אַתְּ-הָעָם אֶת-יִשְׂרָאֵל. 2. par. XVIII. 30. אֶת-הַקָּטָן אֶת-הַגָּדוֹל
אַתְּ-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֶק (ח). 2. Sam. XXV. 4. 1. Sam. XV. 18.
אַתְּ-הַיְהוּדָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. 1. Sam. II. 11. אֶת-יִי אֶת-פְּנֵי
אַתְּ-יְרוּשָׁלַם אֶת-תּוֹעֲבוֹתֶיהָ. Ps. 147. v. 11. אֶת-יְרֵאִיו אֶת-הַמִּיחָלִים
אַתְּ-מִקְלֵי. Ef. XLIX. ult. אֶת-בְּשָׂרָם (ט). Ezech. XVI. 2.
אַתְּ-עַבְרִיֹן אֶת-הַרְפָּאִים (ע). Zach. XI. 10. אֶת-נָעָם
אַתְּ-עַמִּי אֶת-הָעַנִּי. Zach. X. 3. אֶת-עַרְוֹ אֶת-בֵּית
אַתְּ-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל. 2. Sam. V. 2. VII. 7. 1. Reg. VIII. 16. 1. par. XI. 2. Jer. XII
אַתְּ-עַמְךָ אֶת-עַמְךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל. Dev. 26. v. 15. Jer. XXXII. 21. אֶת-שְׂאֵרֵיהֶם
אַתְּ-עַרְוָהּ אֶת-מִקְרָהּ. Jer. xxxi. 7. אֶת-שְׂאֵרֵיהֶם (ש)
אַתְּ-שְׂנִיחָם אֶת-אֲפֹרִים. Gen. V. ult. VI. 10. אֶת-שֵׁם אֶת-חַם
XLVIII. 13. &c.

XXXIV.

(XXXIV)

וואת.] M. M. Fin. fol. כט. col. 4. pr. Statuit, י. 17. versus esse, qvi, ab hac particulâ, initium faciant; cum qvâ, consentit etiam Masora.

1. Marginalis, Lev. VI. 7. VII. 11. Num. IV. 19, 31. dev. VI. 1. xxxiii. 7. Jer. 44. v. 29. 2. Textualis, Ex. xxv. 3. Lev. VII. 1. al. VI. 24. dev. xxxiii. 1.

3. Ultraq; tam. Marg. quam Text. Lev. XV. 3. Num. VI. 13. Ruth. IV. 7. Masora Marginalis dev. XXXIII. 7. vitiosè addit, בתורה; legitur namq; particula hæc etiam, in Prophetis; ut nox infra videbitur. Jer. XLIV. 29. rectè quidem addit, בקריאה, sed peccat, in numerò, cum reliquis, ut statim seqvetur. Zach. XIV. 12. asferit versus esse י. 13. Lev. VII. 1. Mal. II. 13. notat, versus tales, י. 16. legi, atq; quidem optimè; ut, Ex. XXV. 3. Lev. VI. 7. VII. 1. (al. VI. 24.), II. XV. 3. Num. IV. 19, 31. VI. 13. dev. IV. 44. VI. 1. XXXIII. 1, 7. Ruth. IV. 7. Jer. XLIV. 29. Zach. XIV. 12. Mal. II. 13.

In exemplò Masoræ nonò, pro, התורה, lege, המצוה. dev. VI. 1. Exemplum Masoræ tertium, וזאת התרומה אשר תרימו, nusquam legitur.

(XXXV.)

וואת.] gen III. 19. statuit M. Marg. י. gen. XXII. 12. XXIX. 14. Efr. IX. ult. י. gen. XLIX. 3. ait. M. Text. י. ubiq; ferè Locorum remittimur, ad M. M. Fin. ubi hæc talia invenire non possum; observavi autem quindecim; ut gen. III. 19. XXII. 12. XXIX. 15. XLIX. 3. Ex. XXXIII. 3. 1. Sam. XVII. 33. XX. 8. XXX. 13. 2. Sam. XV. 2. 2. par. XIV. 11. Efr. IX. ult. Ef. XI. 1. 9. XLIV. 21. Jer. II. 27.

(XXXVI.)

וואת.] gen. VII. 5. 1. R. XV. 5. Errat hæc Masora; Sunt n. non conjunctim; י. צוהו, decem, sed separatim, צוהו, ut rectè notavit Masora,

I. Marg. Ex. XIX. 7. Num. XX. 9. 1. Sam. XVII. 20. 2. Sam. V. ult. 1. par. XIV. pen. Jer. XXXVI. 8.

II. Text. 1. R. XV. 5. } Exemplum decimum legimus, Ex.

III. Ultraq; 1. par. XXIV. 19. } IV. 28.

(XXXVII.)

(XXXVII.)

M. M. Fin. fol. יא. b. col. 2. m. ait, ך, esse; adducitq;
exempla hæc subsequētia; ut, (1) אשר יעשה בהם (1),
Jer. וכל אשר שלחני אליכם (3). R. XII. 13. יצא על הכית
XLII. 21. (4) אשר עשה בו Ez. XLIV. 14. Saltem, ך, sunt, sicuti
rectè notavit M. Marg. 2. R. XII. 13. Primum n. exemplum nus-
quam legitur.

(XXXVIII.)

M. M. Fin. fol. ג. b. col. 3. m. statuit ך. esse cum
quæ etiam consentit, M. 1. Marg. Ex. V. 3. X. 2. Jer. XVI. 10.
2. tam Marg. quàm Tex. Ex. III. 18. VIII. 26. al. 22. 27. al. M. Text.
Ex. III. 18. octo exempla producit, in quibus, ultimum, ex dan.
IX. 9. non, לוי, ut reliqua omnia, sed, אדני, legitur.

Exemplum præterea sextum, à Masora, adductum, הן לוי, nusquam legitur: Restant igitur Masoræ huic exempla
Sex. Sunt autem neq; , ך, neq; , ך, sed, ך, ut, Ex. III. 18. V. 3. VIII.
26, 27. (al. 22, 23.) X. 27. dev. XXIX. ult. Jer. III. ult. XVI. 10.

(XXXIX.)

M. M. Fin. fol. יא. b. col. 2. m. it. Ez. XLI. 12. ח. Sunt
autem duntaxat, ך. Ultimum n. exemplum Masoræ, חמת
כרותה סכרים; hæctenus, ad manum, non venit; Septem illa
sunt; Ex. XXVIII. 26. XXXIX. 19. Jer. XXXVI. 23. Ez. VIII. 14.
XL. 44. XLI. 12. XLII. 13.

(XL.)

M. M. Fin. fol. א. col. 1. m. it. 1. par. XXVII. 12. ait. M. Text.
quindecim dictiones esse, quæ scribuntur, ut Una, & leguntur,
ut duæ; Sunt autem duntaxat quatuordecim; Exemplum.
n. Masoræ decimum, אשר יי מטיני בא. dev. XXXIII. 2. vix
huc pertinet, quia non ut una, אשר, sed ut duæ, scribuntur; אש דה.
Reliquæ quatuordecim sunt; באגר. Gen. 29. n. (2) מן. 1. par. 9. 4.
Neh. II. 13. (4) והנהו. Jer. XII. 3. (5) חלכאים. Ps. X. 10.
Ps. LV. 16. (7) ושימות. (6) לבנימיני. 1. par. 27. 12. (8) לגאיונים. Ps. 123.
ult. (9) מאשתם. Jer. 6. pen. (10) מהם. Ez. II. 6. (11) מזה. Ex. IV. 2. (12)
מני הסערה. (13, 14) Es. III. 15. Job. 38. 1. XL. 1. XLI.

XLI.

M.M.Fin.fol.ט.א. col.3. fin. ait; ה, dictiones sunt, quæ, sine, ה, cum, כל, conjunguntur, cui aliàs semper, cum, ה, adjunguntur, additq; exempla hæc subsequentiã; כל-גוי. 2. par. xxxii. 15. כל-Efr. i. ult. כל-נשים. ibid. X. 3. כל-צבא. 1. par. 19. v. 8. exemplum quintum, quod Masora adducit, כל צבא מבן שלשים, in codice, nusquam legitur; Saltem igitur quatuor exempla supersunt.

XLIV.

הוא.] Ps. CII. pen. ait M. Marg. esse, ב, duo; additq; alterum legi, ואתה הראה האלהים; Haætenus autem illud alterum, neq; in hoc, neq; in alio, librò, invenire potui.

XLV.

M.M.Fin.fol.ט.א. col.4. pr. ait, וי, undecim versus esse, in quibus singulis legatur, כל כל, interveniente unâ saltem dictione; ו, esse, statuit M. Marg. Jud. XX. 2. ו. asserit, esse, M. I. Marg. 2. par. 32. 15. Neh. X. 35. Ez. XVII. 23. (II.) Ultraq; Ex. XV. 26. ו. M.M.Fin. ut mox antè; it. M. Text. Jud. XX. (3) Recitat autem, טו, quindecim; ו, vult, esse, M. Marg. 1. Reg. IIX. 38. M. Text. Neh. X. 35. ait, Antiquam Masoram, ו, statuisse, posteriores autem Masorethas, ו, observasse:

Sunt autem neq; ו, neq; ו, neq; ו, ejusmodi versus, sed, ו, ut,

1.	2.	3.
אלוה } כל-2. par. 32. v. 15.	בכוריו } כל- Ez. 44. v. 30.	הבל } כל- Pf. 39. v. 6.
גוי }	כל }	ארם }
4.	5.	6.
העם } כל- Jud. 20. 2.	חקיון } כל- Ex. 15. v. 26.	מלכים } כל- 72. v. 11.
שכטו ושל }	המחלה }	גוים }
7.	8.	9.
מצותי } כל- dev. 5.	נביאו } כל- 2. R. 17. v. 13.	נגע } כל- 1. Re. 8.
הימים } 29.	חזה }	מחלה }
10.	11.	12.
נקמתם } כל- Th. 3. 60.	פרי } כל- Neh. X. 35.	צפור } כל- Gen. 7. 14.
מחשבתם }	עץ }	פנתן }
13.		
תפלה } כל- 1. Reg. IIX. 38.		
החנה }		

o ;

XLVI.

L.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה.] Ef. 48. v. 16. M. Marg. י. Textualis, quæ, pro,
 יְהוָה, scribit, אֱלֹהֵינוּ, numerat, ג. Occurrit autem, יי, אֱלֹהֵינוּ, ne-
 que, ג, neq; ; sed, הַעֲתָה hoc est, 298. vicibus, ut supra, nō. (2) vi-
 dere, licet. אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, verò nusquam legitur; bis saltem oc-
 currit, cum affixis; ut; אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, Pf. 38. v. 16. it. אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 dan. 9. v. 15. exempla duo reliquã, quæ Masora ibidem addu-
 cit, huc non quadrant; primum, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַעֲתָה, quia
 nusquam sic legitur, atq; præterea etiam non, אֱלֹהֵינוּ, sed, יי, scri-
 bitur; Tertium, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ הַעֲתָה, ex. i. par. 17. pen.
 quia itidem non, אֱלֹהֵינוּ, sed, יי, ibidem legitur; Et sic hæc Nota
 Masorethica utrinq; claudicat, omnino inutilis est, nec ullâ
 observatione digna æstimari, potest, Lectorem & Scrutatorem
 magis confusura, quàm informatura.

LI.

אֱלֹהֵינוּ.] M. Marg. Hen. III 19. statuit, יי. Gen. xxii. 12. xxix. 14. Efr.
 ix. ult. יי. M. Text. Gen. 49. 3. יי. ubiq; ferè locorum re-
 mittimur, ad M. M. Fin. sed ejusmodi notam huic observatio-
 ni oppositam, & convenientem, invenire, non potui. Sunt au-
 tem ejusmodi, אֱלֹהֵינוּ, neq; ; יי, neq; ; יי, neq; ; יי, sed, ט; ut, Gen. 3.
 v. 19. XXII. 12. XXIX. 15. XLIX. 3. Ex. XXXIII. 3. I. Sam. XVII. 33. XX. 8. xxx.
 13. II. Sam. XV. 2. 2. par. XIV. 11. Efr. IX. ult. Ef. XLI. 9. XLIV. 21. Jer. II. 27
 Hof. II. ult.

LII.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.] Masora. dev. 18. v. 16. 29. v. 18. Ef. 7. v. 11. 28. ult. 29. v.
 6. statuit, ט; at verò. 1. Reg. 2. 33. יי. Sunt autem non, ט; Sed, יי.
 Reliqua quatuor leguntur; Ruth. 2. v. 12. 1. Reg. 11. v. 9. 12. v. 15.
 Ef. 8. v. 18.

LIII.

M. M. Fin. fol. ב. col 2. fin. ait, יי. quatuor Versus esse, in qui-
 bus Singulis, Singulæ dictiones literam, ט, habent; Masora au-
 tem Textualis; Num. 26. v. 24. statuit, יי, Sex ejusmodi versus:
 videtur etiam, יי, Sex ejusmodi versus recitare, Sed si rectè in-
 spicias, Saltem quatuor sunt; lege, & invenies. Quatuor illi
 versus, occurrunt, Num. 26. v. 24. 31. 1. par. I. 24. Cant. I. 1.

LIV.

כל-למש. Gen. 9. 3. Ex. 32. 16. it. והלחה. Lev. VII. 19. al. 9.] והנשר
ait M. tam Marg. qvàm Text. י, decem Versus esse, in lege,
qvorum vox prima & ultima eadem sit, paulò saltem mutatis
mutandis; Ego, in lege, י, Undecim observavi, qvi legun-
tur; gen. IX. 3. XVI. Lev. VII. 19. (al. 9.) XXIII. 42. Num. III. 33.
VIII. II. XXXI. 40. xxxii. 1, pen. dev. xxxi. 3,

(LV.)

וכמהו. 2. R. xxiii. 25. ait. M. Marg. יח, octodecim versus legi,
qvorum vox prima & ultima eadem sit, paulò saltem mutatis
mutandis; Ubi exempla ejusmodi tradantur, 18, non indicat;
interea ego יד, qvatuordecim observavi; undecim, in lege, ut
mox ante nò. (54.); & alibi, ג, tres; ut, יי Es. xxviii. 20. וי. 1.
Sam. xxvi. 23. וכמהו. 2. R. xxiii. 25.

(LVI)

ט רפ ר.] Es. LI. 15. ונכני יי אלהיך. Hic possit quis opinari
ac si novem versus essent, in qvibus singulis, tres hæ voces sic
conjunctæ legantur, & יי אלהיך, qvatuor; at verò longè a-
liter se res habet: Sunt ונכני, Initialia ט, novem: ut, Jer. III,
19. Jud. xi. 27. Jer. II. 21. dev. xxxi. 18. x. 10. Es. LXVI. 18. LI. 15. 2. Sam.
III. 39. Pf. xxii. 7. Et sic est, in omnibus Prophetis Minoribus
ג, ונכני יי אלהיך. Es. LI. 15. Hos. xii. 10. xiii. 4.

(LVII.)

אנכי יי.] Ex. xx. 2. ait. M. tam Marg. qvàm Text. יב, versus esse,
in qvibus singulis, hæ duæ dictiones sic conjunctæ legantur,
adducitqve exempla hæc duodecim, ut, (1) מי שם פה לאדם (1)
Ex. IV. II. (2) אשר הוצאתיך. Ex. 20. 2. (3) dev. V. 6. (4, 5.) לא תשתחוה
Ex. XX. 5. dev. V. 9. (6) אנכי יי עשה כל. Es. XLVI. 24. (7)
אנכי יי אלהיך רגע הים. Es. XLIII. II. (8) אנכי אנכי יי
Hof. 13. ואלהים זולתי. Hof. XII. 10. (10.) עד אושיבך באלהים
2. Sam. VII. 18. (12) הרחב פיך. Pf. 81. 11. 4. ומי ביהי (11) 4.
ר מנהון ונכני יי אלהיך.

ubi

ubi notandum, quòd (1) **אנכי**, non in **יב**, duodecim Versibus, sed saltem, in, **ח**. Sic conjunctæ legantur; Ex. IV. II. XX. 2, 3. Dev. V. 6, 9. Es. XLIII. 11. XLIV. 24. Pf. 81. II. (2) inter illos, semel occurrat, **אנכי אלהי**, 2. Sam. 7. 18. Et, tribus vicibus; **אנכי יי אלהיך**; ut, Ex. XX. 5. Dev. V. 6. Pf. LXXXI. 11.

LVIII.

אלהי אברהם.] Gen. xxxi. 53. ait Masora Textualis: **ג**. Tres versus sunt, in quibus singulis, una eademq; dictio ter legitur, quarum prima & ultima est, sine **ואו**; media autem cum **ואו**; ut;

אלהי אברהם	} gen. 31. 53.	יצמו	} Jer. 14. 12.	עלי עשור	} Pf. 92. v. 4.
ואלהי נחור		ועלו		וכי	
אלהי אביהם		כחרכ	כי	עלי הגיון	

Adhuc unum observavi, Jer. 32. 30. **בני ישראל וכני יהודה** | **בני ישראל**. Addit ibidem eadem-Masora: E diversò sunt, **ה**, quinque; versus, in quibus singulis prima & ultima ejusmodi dictionum est, cum, **ואו**; media autem, sine **ואו**; adducitq; assertionis suæ, **ט**, novem exempla; ut, (1) Jos. VIII. 22. (2) XXIV. 15. (3) 2. R. XVII. 39. (4) Jud. XIX. 19. (5) **בני ישראל** (6.) Ez. XLI. II. (7.) Zach. IV. 8. Eccl. IV. 8. Dan. VI. 5. Ubi notandum, quòd Exemplum Tertium huc non pertineat, quia ejusmodi dictiones, ut, in reliquis, ibi non reperiuntur, exemplum autem quintum, in Codice, non legatur; Restant igitur huic Masora versus præfati, **ז**. Septem: at verò plures, nimirum, **ח**, octo sunt, ut mox, **נ** (59) videbitur.

LIX.

וגם] Jud. XIX. 19. ait. Masora Textualis; **ח**, octo versus sunt, in quibus singulis una eademq; dictio ter legitur, quorum prima & ultima est, cum **ואו**; media autem, sine, **ואו**; ut.

ואין	} Eccl. IV. 8.	ואלה	} Jos. II. 22.	ואם	} Jos. XXIV. 15.
אין		אלה		אם	
ואין		ואלה		ואם	

וגם	} Jud. XIX. 19.	וכל	} Dan. VI. 5.	ושבעה	} Zach. IV. 1.
גם		כל		שבעה	
וגם		וכל		ושבעה	

ושם	} I. Sam. XIV. 51.	ופתח	} Ez. XLI. II.
שם		פתח	
ושם		ופתח	

D

Confe-

Conferendo.

Hujus & antecedentis Masoræ adducta exempla videre, licet, quòd, quemodum hæc duo exempla, Tertium videlicet & quintum impertinenter adduxit, sic etiam exemplum, ex 1. Sam. XIV. 51. omiserit.

Si

Igitur Masorethæ laborem suum, eum in finem susceperunt, ut Textum Ebræum inviolatum, purum, & integrum servarent; Et, ne aliquis sacrilegas suas manus, in S. Scripturam, injiceret, interponendo vel ejiciendo hîc vel alibi versum aliquem; facilè judicare, est quàm necessarium sit, ut Masora undiquaq; corrupta pristinae integritati restituatur.

LX.

ועור.] statuit M. Marg.

(בג, 23.) 2. par. 20. v. 33. 27. 2. Job. 14. v. 7. Es. 9. v. 17, ult. Jer. 36. ult. Ez. 7. v. 13. 8. v. 6. dan. 9. v. 20.

(כב, 22.) 2. par. 17. v. 6. } Sunt autem neq; כב, 22, neq; כד, 24. (כד, 24.) Prov. 19. v. 19. } Sed, כב, 23, ut,

(1.) gen. 45. v. 6. (2.) 1. Sam. 18. v. 8. (3.) 1. par. 29. v. 3. (4.) 2. par. 17. v. 6. (5.) ibid. 20. v. 33. (6.) ibid. 27. v. 2. (7.) ibid. 28. v. 17. (8.) ibid. 32. v. 16. (9.) Job. 14. v. 7. (10.) Pl. 37. v. 10. (11.) Prov. 19. v. 19. (12.) Eccl. 3. v. 16. (13.) Es. 5. v. 25. (14.) ibid. 6. ult. (15.) ibid. 9. v. 11. (16.) ibidem. v. 17. (17.) ibidem. v. ult. (18.) ibid. 10. v. 4. (19.) Jer. 36. ult. (20.) Ez. 7. v. 13. [21.] ibid. 8. v. 6. (22.) dan. 9. 20. (23.) ibidem. v. 21.

NB. Perperam scribitur, in Exemplo Masoræ.

17. } Jer. 36. ult. } דבר } ועור } דבר } pro דברו, 2. }
17. } dan. 9. 20. } עברו } עברו } עברו } par. 32. v. 16.

(LXI.)

ועור.) Afferit M. Marg. רם.

(ח) 2. par. 28. v. 17. at verò

(ח) ut sunt; (1.) 1. par. 29. v. 3. (2.) 2. par. 28. v. 17. [3.] ibid. 32. v. 16. [4.] Pl. 37. v. 10. [5.] Eccl. 3. v. 16. (6.) Es. 6. ult. (7.) dan. 9. v. 20. (8.) ibidem. v. 21.

(LXII.)

(LXII.)

כניח.] Afferit M. Marg. Jer. 22. v. 24. amplius non inveniri; verum: M. Text. ad eundem locum, afferit, ג, ג. adducitq; , præter jam appositum, duo alia, ut, Jer. 22. v. 28. 37. v. 1.

(LXIII.)

בבבל.) statuit M. Marg. ח, 8. 2. par. 36. v. 7. Efr. 5. v. 17. Es. 48. v. 14. Jer. 29. v. 22. 51. v. 44. 52. v. 32. Idem etiam affirmat M. Text. Jer. 29. 22. adducitq; exempla, ח, 8; Exemplum verò ultimum, ex Efrâ. 5. v. 17. כארון ריוש מלכא; huc non pertinet, qvia dictio כ בבבל, ibi non legitur; Restant igitur Masoræ exempla, 7. præter Sex illa jam modò adducta, Septimum occurrit, 2. Reg. 25. v. 28.

NB. In exemplò Masoræ

Secundò , וחברו דרה;	vitiosè legitur	דרה	pro	מלכום חפצו כל	
Tertiò , יעשה חפצה;					חפצה
Quartò , ופקדתו על כל.					כל

טו, M.M. Fin. fol. מ. a. col. i. m. ait; qvindicim dictiones sunt, qvæ scribuntur, ut una, & leguntur ut duæ; exempla, qvæ Masora. 1. par. 27. 12. adducit, sunt; (1.) אשרה. dev. 33. v. 2. (2.) בנדר. gen. 30. v. 11. (3.) בנימן. 1. par. 9. v. 4. (4.) המפרוצים. Neh. 2. v. 13. (5.) והנהו. Jer. 18. v. 3. (6.) חלכאים. (7.) ישימוה. Ps. 10. v. 10. (8.) לבנימיני. 1. par. 27. v. 12. (9.) מאשהם. Jer. 6. pen. (10.) מאשהם. Ps. 123. ult. (11.) מנהם ערה. Job. 38. v. 1. (12.) מנהם ערה. Ex. 4. 2. (13.) מלכם. Es. 3. 15.

NB.

אשרה. dev. 33. 2. hodie non legitur conjunctim, Sed separatim, אש רה : & sic saltem dictiones ejusmodi יד, qvatuordecim restant; in cujus locum, Si Substituas, כאשר. Ex. 9. ult, res plana erit.

D 3

LXV

(LXV.)

וְאֵלֶּיךָ.] Ez. 36. v. 8. ait Masora Textualis: Quatuor sunt, ab initiō ver-
sus, cum hōc accentu, in Scripturā; Loca tria reliqua occurrunt; Jos
18. v. 6. Jud 9. v. 18. Neh. 13. v. 18. ubi notandum, quōd,
(1.) in Bibliis Buxtorffianis, vitiosè legatur, ה, Sakeph gadol, pro, ה, ג-
reschajim ;
(2.) Exemplum Neh. 13. v. 18. non sit, ab initiō versus, sed, in mediō.

(LXVI.)

וְאֵלֶּיךָ.] Pf. 78. v. 31. Ez. 23. 40. ait M. Marg. פ ר ו ; Sex sunt , ab initiō
versus, at verò, Job. 36. v. 16. Esr. 5. v. 14 6. v. 5. ait M. Marg. & locō
mediō, etiam Text. פ ר ו ; Novem sunt, ab initiō versus. Utrumq; ve-
rum est, hāc videlicet distinctione, nimirum, Sex sunt Ebraica ; & tria
Chaldaica, ut (1.) Lev. 26. v. 39. (2.) Job. 19. 4. (3.) ibid. 36. v. 16. (4.)
Pf. 78. v. 31. (5.) Ez. 23. v. 40. (6.) Hab. 2. v. 5. Esr. 5. v. 10, 14. VI. 5.

(LXVII.)

וְאֵלֶּיךָ.] M. M. Fin. fol. 4. a. col. 4. pr. ait : ה, Sunt, cum hōc accentu, in
Ecclesiaste; Sunt autem, ה, quinque; ut, 2. v. 13, 14, 24. 8. v. 12. 9. v. 16.

(LXVIII.)

M. M. Fin. fol. 1. a. col. 4. pr. ait; Septem sunt הנה נני; vitiosè
scribitur, נני, pro, נני; Loca illa occurrunt; 2. R. 10. v. 9. 2. par. 2. v.
4. Jer. 32. v. 27. Ez. 37, v. 5, 12, 19, 21.

(LXIX.)

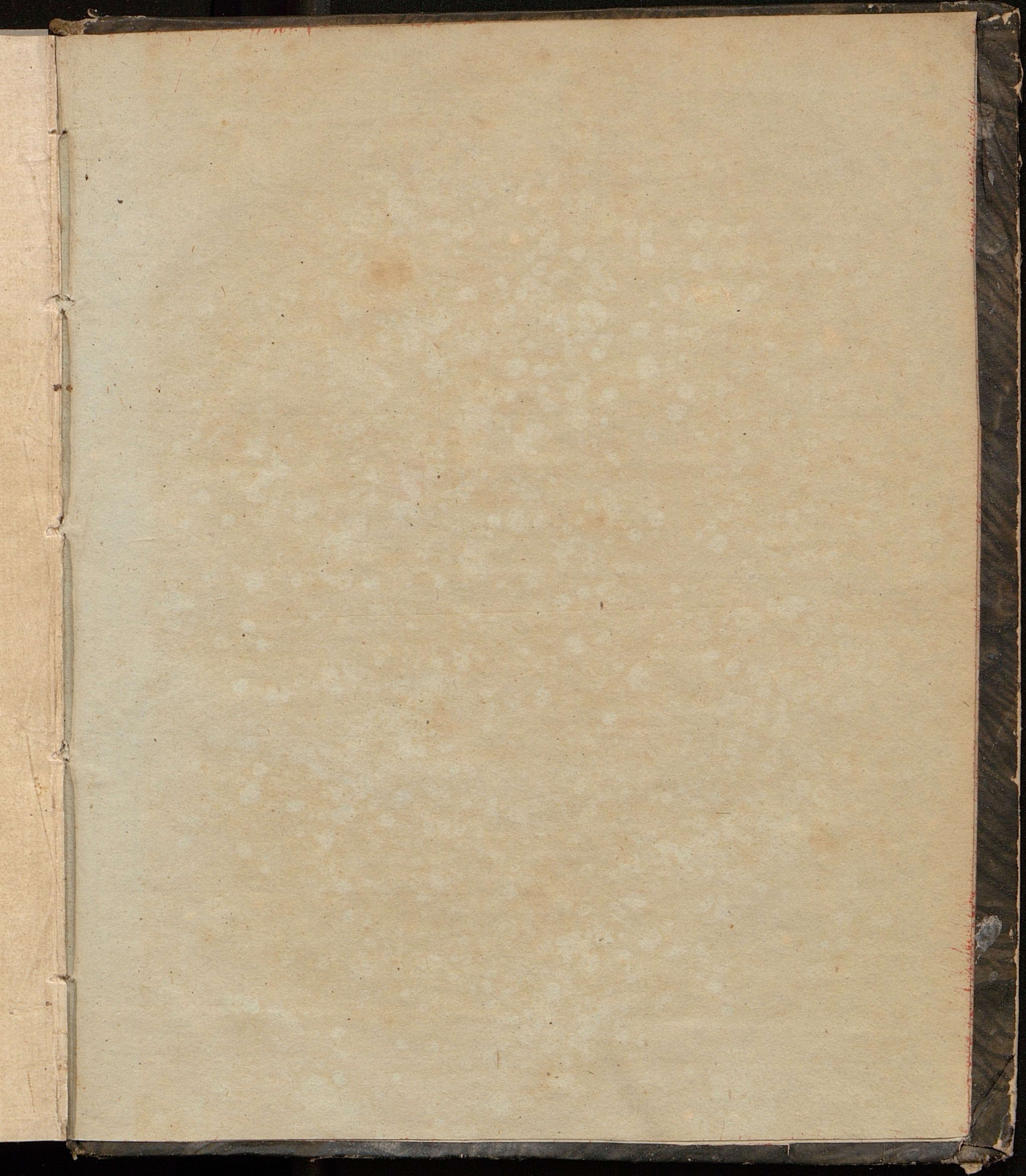
וְאֵלֶּיךָ.] M. M. Fin. fol. 5. b. col. 3. m. ait: Tria sunt, cum Pathach; &
Tria sunt, cum Kametz. Id quod certissimè falsum est.
Sunt. n. Sex, cum Pathach; ut, gen. 18. v. 22, 24. Job. 40. v. 3. 34. v. 17.
Am. 2. 11. gen. 18. v. 13. Et alia tria, cum Kametz. ut, dev. 9. v. 19. 29.
v. 24. Jer. 36. 7.

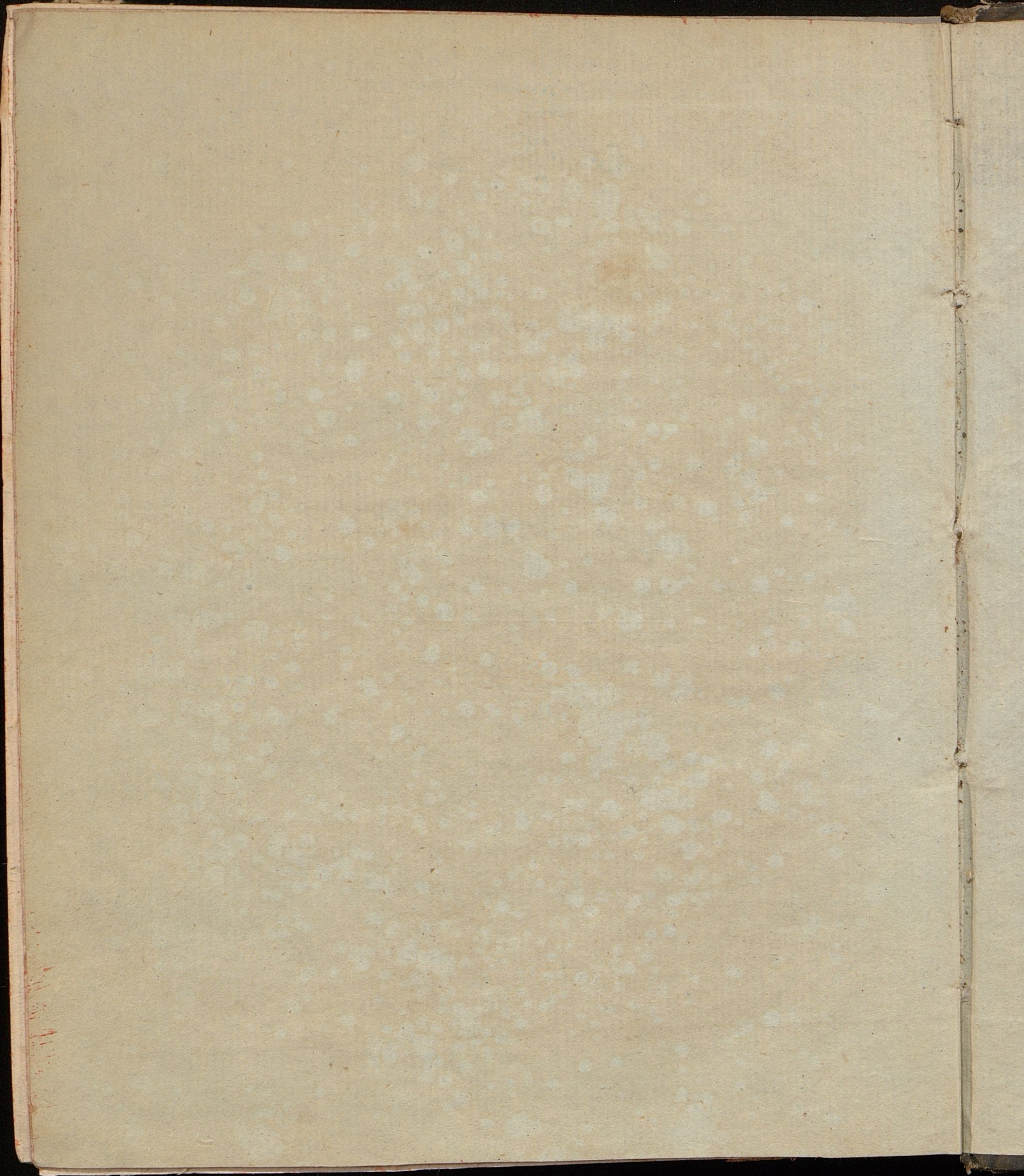
(LXX)

וְאֵלֶּיךָ. } Ez. 9. v. 5. ait M. tam Marg. quàm Text. Tria sunt: ut,
Lev. II. 24. Ez. 9. v. 5. 48. 7. Textualis addit, פ, h. e. i-
nitium versus, seu Initialia. Masora, autem Margin.
Ez. 48. v. 7. Sic ait; ה בהרי טעמי; ubi notandum, quōd tre-
decim talia non sint, Sed saltem tria, ut vidimus; quid autem
Masora sibi velit, quando addit: ה בהרי טעמי; in posterum,
Deo volente, ad particulam, וְאֵלֶּיךָ, docebimus.

פ(0)פ

To 335

ULB Halle 3
003 928 160

sb.

von

21

